

VIDA PARROQUIAL

Del 31 de març al 7 d'abril del 2019

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Via Crucis:** Tots els diumenges de quaresma celebrarem el **Via Crucis** a la parròquia a les 19h.

* **Mercat del Ram al pati de la rectoria. Venda de palmes, palmons i rams de llorer:** Divendres 12 d'abril a la tarda i dissabte 13 d'abril tot el dia.
A benefici de la parròquia.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.
Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat
Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h (castellà)

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

31 de març 2019. Setmana IV de Quaresma. Cicle C. nº 13

Lectures: Js 5,9a. 10-12 2 Co5, 17-21 Lc 15, 1-3. 11-32

IV DIUMENGE DE QUARESMA

Deixa't estimar per Déu

Aquest IV diumenge de Quaresma ens fixarem en el lema "Deixa't estimar per Déu". Ell hi és sempre, ens correspon a nosaltres obrir el cor i la ment per deixar-nos omplir del seu Esperit i de la seva joia. Les nostres faltes no han de malmetre la nostra autoestima de ser Fills de Déu. Déu és fidel encara que nosaltres no siguem fidels. El seu amor, com el sol, il·lumina justos i injustos.

La litúrgia d'avui ens invita a fer una pausa quaresmal. S'ha recorregut part del camí i per arribar a les celebracions pasquals queden dies, encara. Mirem els dies que has transcorregut. L'Església ens ha ensenyat a resar la Quaresma mitjançant els textos litúrgics del Missal, del Leccionari i de la Litúrgia de les Hores. Se'ns han obert noves perspectives i compromisos evangèlics. Ens han esperonat a tornar al diví, a tornar a la memòria agraïda de la història salvífica, a tornar a retrobar-nos amb els nostres orígens i a despullar-nos del que ens impedeix de configurar-nos amb Crist. La Quaresma ha estat, per a la comunitat creient, un temps d'optimisme salvífic i de compromís. La comunitat cristiana, en aquest temps transcorregut, s'ha anat preparant per tornar a entrar de ple en l'esfera divina en la Vetlla Pasqual.

2ª CONFERÈNCIA QUARESIMAL

En la segona conferència quaresmal per tot l'arxiprestat de Mataró que tingué lloc a l'església de Sant Josep de Mataró, el dimarts 12 de març, el **Sr. Domingo Torres** (President Diocesà del Moviment de Cursets de Cristiandat) es presentà ell mateix com a cristià, defensant que és la part principal de la seva personalitat, els altres atributs serien secundaris o circumstancials.

La quaresma com a temps de conversió no la veu tan com un canvi de rumb o de conversió (que també) sinó com mesurar la distància que jo poso entre Déu i jo mateix. Molt sovint ens allunyem de Déu. La quaresma seria mesurar i revisar aquesta distància.

Glossant el conegut lema de "llibertat, igualtat i fraternitat" de la Revolució Francesa, ens comenta que de la llibertat i de la igualtat s'ha avançat molt (malgrat que encara ens manca camí per fer), però que la fraternitat és encara la revolució pendent. Si la fraternitat fos la primera que haguéssim treballat, les altres dues haurien vingut soles.

Les persones estem fetes per estimar i aquest hauria de ser el nostre principal objectiu. Encara que sigui difícil, però les utopies serveixen per caminar.

Les capacitats que tenim i que Déu ens ha donat (la majoria de nosaltres estem entre el 10-20% de la població mundial que tenen més recursos) les hem de posar a disposició.

Ens parlà de la sobrietat com una actitud solidària envers els que no tenen una vida prou digna. La nostra espiritualitat ens ha de comprometre, no ens podem quedar en una espiritualitat que ens satisfaci emocionalment. Parlar de Déu en el nostre món és difícil perquè molts potser no ens entenen. Hauríem de parlar de les actituds de Déu, que estan plenes de valors i d'humanitat.

EL FILL GRAN DE LA PARÀBOLA DEL FILL PRÒDIG

Pel Papa Francesc

En la paràbola hi ha un altre fill, el gran; també ell necessita descobrir la misericòrdia del pare. Ell sempre s'ha quedat a casa, però és tan diferent del pare! Les seves paraules no tenen tendresa: «*Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, (...) quan ha tornat aquest fill teu... Veiem el menyspreu: no diu mai "pare", no diu mai "germà", només pensa en ell mateix, presumeix d'haver estat sempre al costat del pare i d'haver-lo servit; però mai va viure amb alegria aquesta proximitat. I ara acusa el pare de no haver-li donat mai un cabrit per fer festa.*

El fill gran, ell també necessita misericòrdia. Els justos, aquells que es creuen justos, ells també necessiten misericòrdia. Aquest fill ens representa a nosaltres quan ens preguntem si val la pena cansar-se tant si després no rebem res a canvi. Jesús ens recorda que en la casa del Pare no s'hi està per tenir

després una recompensa, sinó perquè tenim la dignitat de fills responsables. No es tracta de "regatejar" amb Déu, sinó de seguir els passos de Jesús que es va donar a si mateix a la Creu sense mesura.

«*Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se*». Així ho diu el Pare al fill gran. La seva lògica és la de la misericòrdia! El fill petit pensava que mereixia un càstig per culpa dels propis pecats, el fill gran s'esperava una recompensa pels seus serveis. Els

dos germans no es parlen entre ells, viuen històries diferents, però tots dos raonen amb una lògica aliena a Jesús: si obres bé reps un premi, si obres malament reps un càstig; i aquesta no és la lògica de Jesús, no ho és! Aquesta lògica ve corregida per les paraules del pare: «*Calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat*». El pare ha recuperat el fill perdut, i ara el pot tornar al seu germà! Sense el petit, també el fill gran deixa de ser un "germà". La joia més gran per al pare és veure que els seus fills es reconeixin germans.